

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΚΩΔΙΚΩΝ
ΤΩΝ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΩΝ
ΠΑΛΗΝ ΤΗΣ ΕΘΝΙΚΗΣ

Γ'

ΚΩΔΙΚΕΣ ΤΗΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ ΛΑΞΙΟΥ ΚΟΛΥΒΑ¹

84.

Χαρτ. 0, 22 × 0, 14. Αιώνας XVI (q. 42').

Εύχαι εξομολογήσεως και μεταλήψεως.

Ἐν τῇ ἀνω ᾠζ' Μετάληψις τῆς μονῆς τοῦ παντοκράτορος και σωτήρος Χριστοῦ.

Στάχωςις νεοτάτη.

85.

Χαρτ. 0, 215 × 0, 145. Αιώνας XVI (q. 261).-

Δωροθέου ἀρχιμανδρέτου Λόγοι και ἐπιτολαί.

Προτάσσεται (φ. 8^α) Πίναξ. Ἡ τάξις διάφορος ἢ ἐν τῇ ἐκδόσει Migne.— α' (φ. 4^β). «Ἐπιστολή πρὸς τὸν αἰτήσαντα ἀδελφὸν πεμφθῆναι αὐτῷ τοὺς εὐρεθέντας λόγους». — β' (φ. 22^β). «Περὶ τοῦ μετὰ σκοποῦ και γήψεως ἐδεύειν τὴν ὁδὸν τοῦ θεοῦ». — γ' (φ. 33^β). «Περὶ ταπεινοφροσύνης». — δ' (φ. 52^β). «Περὶ φόβου θεοῦ». — ε' (φ. 71^β). «Μὴ ὀφείλειν πινά στοιχεῖν τῇ ἰδίᾳ συνειδήσει». — ς' (φ. 82^β). «Περὶ τοῦ μὴ κρίνειν τὸν πλησίον». — ζ' (φ. 97^α). «Περὶ τοῦ ἐκυτοῦ μέμπεσθαι». — η' (φ. 108^β). «Περὶ μνησικακίας». — θ' (φ. 117^α). «Περὶ ψεύδους». — ι' (φ. 127^α). «Διδασκαλίας διάφοροι πρὸς τοὺς ἐκυτοῦ μαθητάς· ἀνακηρύξαντος αὐτοῦ ἐκ ἀδελφ. Σαρίδου και τὸ ἴδιον σὺν θεῷ συστησάμενον μοναστήριον· μετὰ τὴν τοῦ ἀδελφ. Ἰωάννου τοῦ προφήτου τελειότην· και τελείων σιωπῆν τοῦ ἁγίου πατρὸς ἡμῶν Βερσινουφίου. — Περὶ ἀποταγῆς». — ια' (φ. 150^α). «Περὶ τοῦ σπουδάζειν ταχέως ἐκκόπτειν τὰ πάθη, πρὸ τοῦ ἐν ἔτει γενέσθαι τῇ ψυχῇ». — ιβ' (φ. 163^β). «Περὶ φόβου τῆς μελλούσης κολάσεως· και ὅτι χρὴ τὸν θέλοντα σωθῆναι, μὴδέποτε ἀμεριμνεῖν τῆς ἰδίας σωτηρίας». — ιγ' (φ. 177^β). «Περὶ τοῦ ἀτακτικῶς και εὐχαρίστως

¹ Συνέχεια ἐκ τοῦ Νέου Ἑλληνομνημονος Τόμ. II' σ. 259.

ὑπομένειν τοὺς πειρασμούς». — ιδ' (φ. 188β). «Περὶ οἰκοδομῆς καὶ ἀρμολογίας τῶν ἀρετῶν». — ιε' (φ. 204^α). «Πρὸς τὸν ἔχοντα τὴν διακονίαν τοῦ κελαρίου». — ις' (φ. 208^α). «Πρὸς τινὰς κελιώτας ἐπερωτήσαντας περὶ τοῦ παραβάλλιν». — ιζ' (φ. 213β). «Πρὸς τοὺς ἐν τῷ μοναστηρίῳ ἐπιστάτας καὶ μαθητάς πῶς δεῖ ἐπιστατεῖν ἀδελφῶν καὶ πῶς τοῖς ἐπιστατοῦσιν ὑποτάσσονται». — ιη' (φ. 218β). «Περὶ τῶν ἀγίων νηστειῶν». — ιθ' (φ. 225β). «Ῥήματα διάφορα ἐν συντόμῳ, πᾶντο ἑξέλημος». — κ' (φ. 238β). «Ἐπιστολὴ πρὸς ἀδελφὸν ἐπερωτήσαντα αὐτὸν περὶ ἀνασθησιακῆς ψυχῆς καὶ περὶ φύξεως ἀγάπης». — κα' (φ. 239β). «Πρὸς ἀδελφὸν στενωχωρούμενον ὑπὸ πειρασμοῦ». — κβ' (φ. 230β). «Πρὸς τὸν αὐτόν». — κγ' (φ. 231β). «Πρὸς ἀδελφὸν ἐμπεδόντα εἰς μακρὰν ἀσθένειαν καὶ συμπτώματα διάφορα». — κδ' (φ. 231β). «Πρὸς ἀδελφὸν ἐν πειρασμοῦ ὄντα». — κε' (φ. 231β). «Πρὸς τὸν αὐτόν». — κς' (φ. 232β). «Τοῦ αὐτοῦ πρὸς τὸν αὐτόν». — κς' (φ. 233^α). «Πρὸς τὸν αὐτόν». — κη' (φ. 233β). «Πρὸς τὸν αὐτόν». — κθ' (φ. 233β). «Πρὸς ἀσθενέστερον τινὰ ἀδελφὸν λαμβάνοντα διαφόρους λογισμούς περὶ τῶν οἰκονομούντων τὰ πρὸς τὴν χραίαν αὐτοῦ». — λ' (φ. 234β). «Ἐρμηνεία ρητῶν τῶν ψαλλομένων κατὰ τὸ ἅγιον Πάσχα». — λα' (φ. 242β). «Ἐρμηνεία ρητῶν τῶν τοῦ ἁγίου Γρηγορίου ψαλλομένων εἰς τοὺς ἁγίους μάρτυρας». — λβ' (φ. 249^α). «Ἐρώτησις καὶ ἀπόκρισις τοῦ μακαρίου ἁγίου Δωροθέου πρὸς τὸν μέγαν γέροντα τὸν ἅγιον Βαρσανούφιον καὶ εἰς τὸν αὐτοῦ μαθητὴν τὸν ἁγίου Ἰωάννην τὸν ἐπικληθέντα προφήτην διὰ τὸ ἱερατικὸν χάρισμα ὃ εἶχε παρὰ τοῦ θεοῦ».

Ἐν τέλει Θεοῦ τὸ δῶρον καὶ Δανιὴλ πόνος.

Ἐν ἀρχῇ ἐκάστου τῶν περιεχομένων κομψὸν ἐρυθρὸν ἐπίτιτλον καὶ ἐρυθρὸν ἀρχικὸν γράμμα. Ἀξία λόγου ἢ μακρὰ καὶ διάκοσμος οὐρά τοῦ καὶ, ὅταν εὐρίσκηται ἐν τῷ τελευτικῷ στίχῳ τῶν σελίδων.

Τὰ φ. 1, 2, 258 - 262 ἄγραφα.

Στάχσις διὰ ξυλίων πινακίδων, περιβεβλημένων διὰ βύρσης μεθ' ἀπλῶν ἐπιτυπωμάτων.

86.

Χαρτ. 0,21 × 0,145. Αἰῶνος XVII (φ. 168).

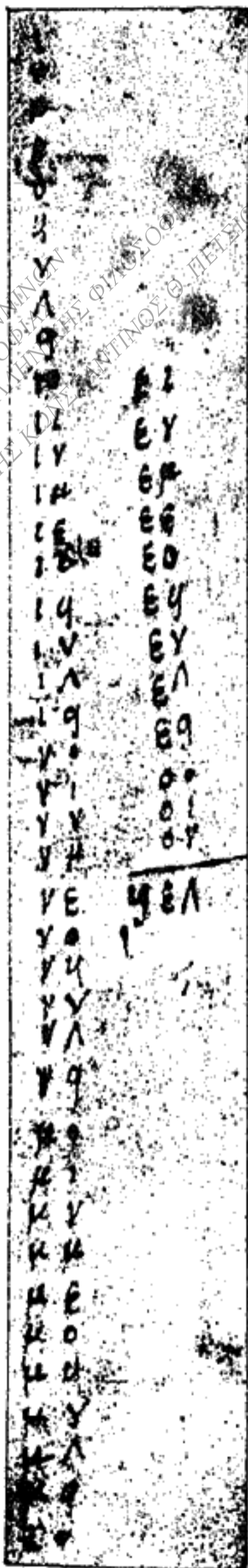
Ψαλτήριον ἐν τῇ καθωμιλημένῃ.

* Ἀρχ. Καλότυχος εἶναι ὁ ἄνθρωπος ἐκεῖνος οὗ δὲν ἐπήγεν εἰς τὴν βουλήν τῶν ἀσεβῶν.

Ἐν τέλει Ἐπὶ ἔτους αχξζ' ἰνδικτιῶνος β' ἀρχιερατεῦοντος κῦρ Ἀθανάσιος.

Ἐν φ. 167β. † Ἐν ἔτει 1668 - ἐν μηνί ὠκτοβρη εἰς τὰς ἡμέρας σαββατω εσεβη ω σουλταν μεμετης στή λαρω και με ἔκλειψαν εἰς τὴν ἀλαὴ τὴ σακουλα μου με ζ . . ω και τὴν πεπτη εσεβη ζω ταρσή.

Ἐν τῷ παραφύλλῳ τῷ συσταχωμένῳ τῆ πινακίδι τῆς ἀρχῆς μετὰ τὴν δοκιμίαν κονδυλίου καὶ ἀριθμητικῶν πράξεων [Ἐτοῦτο τὸ βη]βλήων ὑπάρχει τοῦ ἁγίου οἰκονόμου τοῦ παπά Δημουλά. ἐκ κόμης λεγομένης Φλορεσένους.

- 1
- 2
- 3
- 4
- 5
- 6
- 7
- 8
- 9
- 10
- 11 41
- 12 42
- 13 43
- 14 44
- 15 45
- 16 46
- 17 47
- 18 48
- 19 49
- 20 50
- 21 51
- 22 51
- 23 548
- 24
- 25
- 26
- 27
- 28
- 29
- 30
- 31
- 32
- 33
- 34
- 35
- 36
- 37
- 38
- 39
- 40

Ἐν φ. 1, 2, 168 καὶ τῷ παραφύλλῳ τῷ συνεσταχωμένῳ τῇ πινακίδι τοῦ τέλους, ἀρχήθεν ἀγράφοις, παρενεγράφησαν διάφορα δοκίμια κονδυλίου καὶ σημειώματα διαφόρων χειρῶν, ὧν μεταξὺ καὶ τὰδε· α, (φ. 1^α) λίαν ἀνορθογράφως τὸ γνωστὸν αἰνίγμα ποῖο εἶνε τὸ πουλί ὁποῦ γεννᾷ ἀπὸ τῆς μύτης.— β' (φ. 1β). Τὸ πάρον ψαλλτηριον· υπαρχή της αγίας μονίς· των ἰσοσηνόν καλομένων . . . — γ' (φ. 1β). Δημήτριος Ἰωάννου.— δ' (φ. 2^α). Τὸ παρῶν βηβλήιον, ὑπάρχει τοῦ Μάνου τοῦ Σκάρλάτου· καὶ ὅπιος τῷ ἀπόξενόσι . . . — ε' (φ. 2β). Καὶ τότε πρὸς τοῖς ἄλλοις κτήμα τυγχάνει ἐμοὶ τῷ ταπεινῷ δούλῳ τοῦ θεοῦ Πολυζώῃ Ἰωάννου.— ς' (φ. 168^α). Εἰ τοῦτο τῷ παρῶν ψαλλτηριον τῷ ἐξηγιτικόν ὑπάρχει τοῦ Ἐμμανοὴλ Σκαρλάτου.

Ἐν φ. 167^α παρενεγράφη ὁ πίναξ κρυπτογραφικῶν ἀριθμῶν, οὗ παραθέτομεν ἐνταῦθα πνευμασιότυπον, προσθέτοτες τοῖς ἀραβικοῖς ἀριθμοῖς πρὸς οὓς ἀντιστοιχοῦσιν οἱ κρυπτογραφικοί.

Στάχως διὰ ξυλίων πινακίδων, περιβεβλημένων διὰ βύρσης μεθ' ἀπλῶν ἐπιτυπωμάτων, ὧν ἡ ὀπισθεν ἐφθαρμένη.

87.

Χαρτ. 0, 185 × 0, 13. Αἰῶνος XVI (φ. 367).

1 (φ. 1^α). Λόγοι διδασκαλικοί. α' (φ. 1β). Λόγος ἀκέφαλος. Ἄρχ. Εὐλογησώμεθα ἕως καιρὸν . . . (ἐφθαρμένα) διὰ τῶν κα . . . (ἐφθαρμένα) μετανοίας τὴν ἄνω Ἱερουσαλήμ.— β' (φ. 1β). «Λόγος διδασκαλικὸς περὶ μετανοίας». Ἄρχ. Ἦκεν ἡμῖν σήμερον Ἱερεμίας ὁ προφήτης.— γ' (φ. 15β). «Τοῦ αὐτοῦ Λόγος διδασκαλικὸς εἰς τὸ βῆτον τοῦ Εὐαγγελίου καὶ εἰς τὴν

τροσκύνησιν τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιού στυροῦ». Ἀρχ. Προτυπῶν καὶ προδιαγράφων ὁ μακάριος Μωϋσῆς. — δ' (φ. 22β). «Τοῦ αὐτοῦ λόγος διδασκαλικὸς εἰς τὸν ῥητόν τοῦ προφήτου Ἡσαίου περὶ ἀμπελῶνος ὃν ἐφύτευσεν ἐν Σωρήχ». Ἀρχ. Ἐλαμψεν ἡ χάρις τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ἐν τῇ ἀνω ᾠχ «λόγος ιβ̄». — ε' (φ. 29α). «Εἰς τὸ ῥητόν τοῦ Εὐαγγελίου». Ἀρχ. Ἀραγε οἴδατε καὶ ἐπίστασθαι τῆς χθῆς διδασκαλίας. — ς' (φ. 34β). «λόγος ι'. Τοῦ αὐτοῦ λόγος διδασκαλικὸς τοῦ προφήτου Δαυὶδ εἰς τὸ Κύριε μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξῃς με». Ἀρχ. Πρέπουσα ἀρχὴ εἰλικρινοῦς μετανοίας. — ζ' (φ. 41β). «Κυριακὴ δ' λόγος διδασκαλικὸς ἐκ τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου». Ἀρχ. Οὐδὲν ἐστὶν τῆς ἀδυστάκτου πίστεως καὶ καθαρᾶς ἰσχυρότερον. — η' (φ. 48α). Ἐν τῇ β' τῆς ε' ἑβδομάδος λόγος διδασκαλικὸς ἐκ πολλῶν βιβλίων καὶ περὶ μετανοίας τῶν Νινευιτῶν καὶ εἰς τὸν Ἰωνᾶν τὸν προφήτην. Ἀρχ. Φαιδρᾶ σήμερον ἡμῖν ἡ πανήγυρις. — θ' (φ. 58α). «λόγος εἰς τὸν μέγαν κανόνιν περὶ μετανοίας καὶ ἐξομολογήσεως». Ἀρχ. Οἱ πάντα καλῶς διαταξάμενοι—... Ἐλευτατος λόγος, οὗ σώζεται μόνον ἡ ἐπιγραφή, τῇ κθ'. . . «Εἰς τὴν γέννησιν. . .» Ὁ πρὸ αὐτοῦ λόγος τελευτᾷ ὡδε· χαῖρε τῶν ὁμαρτωλῶν τὸ σεμνολόγημα καὶ τὸ καταφύγιον· χαῖρε νύμφη ἀνύμφευτε· ᾧ ἡ δόξα Χριστοῦ τοῦ θεοῦ ἡμῶν εἰς τοὺς αἰῶνας ἀμήν.

Κώδιξ ἀκέφαλος, κολοβός καὶ ἐν πολλοῖς ἐλλειπής, οὗ πλεῖστα ὅσα τῶν φύλλων σημερινά, παρεμβληθέντα κατὰ τὴν στάχωσιν. Ἀρχῆθεν δ' εἶχεν ἐν ἀρχῇ πολλὰ καὶ ἄλλα φύλλα, ὡς ἐμφαίνεται ἐκ τῆς περὶ τὸν ιζ' αἰῶνα δι' ἀραβικῶν ἀριθμῶν ἀριθμήσεως τῶν φύλλων, ὧν τὸ νῦν 1 φέρει ἀριθμὸν 137.

Στάχωσις νεωτάτη.

88.

Χαρτ. 0,22 × 0,05. Αἰῶνος XVI (φ. 33).

Θηκαράς.

Στάχωσις διὰ ξυλίνων πινακίδων, περιδεβλημένων διὰ βύρσης μετ' ἀπλῶν ἐπιτυπωμάτων.

89.

Χαρτ. 0,325 × 0,225. Αἰῶνος XVIII (φ. 253).

«Τοῦ σοφωτάτου κυρίου Θεοφίλου τοῦ Κορυθαλέως εἰς φιλοσοφίαν προδιοίκησις».

Ἐν τέλει· Τέλος τῶν ὀκτῶ τῆς φυσικῆς ἀκροάσεως βιβλίων καὶ τῷ θεῷ ἡμῶν δόξα πολλὴ καὶ χάρις ἀπειρος, αψιδῶ φευρουαρίου ς^η.

Ἐν τῇ κάτω ᾠχ τοῦ φ. 1^α. Καὶ τότε σὺν τοῖς ἄλλοις Ἀκάσιου ἱερομονάχου καὶ ἐν τῷ περὶ φύλλῳ τῷ συνασταχωμένῳ τῷ περικαλύμματι τῆς ἀρχῆς Ἀκάσιος ἱερομόναχος. Ἄν δὲ φ. 253β· 1840 ἐν μηνὶ δεκεμβριον. Εὐγάλαμεν τὰ χωράφια στὴν Σέκληζα ἀπὸ τοῦς Σπεακοραγέους ὅπου ἦτον ἀμανέτη χρόνους 20· διὰ ἕξη χιλιάδες γρόσια καὶ ἐβάλαμεν πέντε ζεύγῳρια διὰ νὰ σπείρουν καλαμπόκεια καὶ σουσάμηνα τὸν αὐτὸν καιρὸν ἔκαμεν ὁ θεὸς μῆαν ξέρην καὶ τὸν Μάγιον μῆνα ἔδοσεν μῆαν ἀσθένηαν καὶ ἐκστῆθήσαν τὰ πράματα ὅλα ἐκτὸς

τι ἄλογα καὶ ἐστάθησαν τὰ ζευγαριά μας καὶ δὲν ἐριξάμαν εἰς τὴν γῆν μήτε σπηρὴ ἔστω εἰς ἐνθήμησιν τῶν μεταγενεστέρων πατέρων. Ὁ γράμμας Νεόφυτος γέννημα καὶ θρέμμα ἐκ Καταφηγῆς Γουμενίτος. Καὶ κατωτέρω· Τὸν αὐτὸν καιρὸν εὐραξάμαν τὸ ἀμπέλη με στάβαρα κατὰ τοῦ παπα Ἀντωνι μέρος ἀπο τὴν κορυφὴν καὶ ἕως τὸν πάτον καὶ φήασάμαν καὶ τοὺς τήχους εἰς τὸ Καρούτη ἀπὸ τὴν πορτοπούλαν ὁποῦ ἦγεν πέση.

Τὸ ς. 64^β ἄγραφον, λειπούσης τῆς συνεχείας τοῦ προηγούμενου φύλλου. Ὁμοίως δ' ἄγραφα τὰ φ. 126^β καὶ 219^α ὡς καὶ τὰ ς. 25^β καὶ 26^α, περὶ ὧν ἐγράφει ἄνω ἐν τῷ 25^β. Ἐγένε λάθος ὅτι ἐγύρησαν δύο φύλα μαζῆ.

Στάθωσις βυραίνης μετ' ἐγκοίλων ἐπιτυπωμάτων, ὧν τὸ μέσον παριστάνει τὴν θεοτόκον ὀρθοῦσαν καὶ βρεφοκρατοῦσαν, ἐξαιρέτου διατηρήσεως.

90.

Χαρτ. 0, 225 X 0, 16. Αἰῶνος XVI (φ. 391).

«Ἐξήγησις τῶν ἱερῶν καὶ θείων κανόνων τῶν τε ἁγίων καὶ σεβασμίων ἀποστόλων καὶ τῶν ἱερῶν οἰκουμενικῶν συνόδων, ἀλλ' ὅμως καὶ τῶν τοπικῶν, ἦγουν μερικῶν, καὶ τῶν λοιπῶν ἁγίων πατέρων μετενεχθέντων ἀπὸ τῆς ἑλληνικῆς λέξεως εἰς τὴν κοινὴν μετὰ μερικῆς παραφράσεως παρὰ **Διονυσίου ἱερομονάχου**».

Ἐν ς. 3^β - 26^β « Πίναξ σὺν θεῷ τοῦ παρόντος βιβλίου... »

Τὰ ς. 1 καὶ 391 ἄγραφα. Ἐν ς. 1^β παρενεγράφησαν τὰδε, διαγραφέντα κατόπιν· Καὶ τότε σὺν τοῖς ἄλλοις Μεθοδίου (ἐφ' οὗ διαγραφέντος ἐγράφει Μακαρίου) ἱερομονάχου τοῦ ἐκ τῆς νήσου Κηθῆρων Πολυγερινοῦ. Ἐν τῷ παραφύλλῳ τῷ συνεσταχωμένῳ τῇ πινακίδι τοῦ τέλους· Τὸ παρὸν βιβλίον εἶνε τοῦ παπα Μακαρίου τοῦ Πολυγερινοῦ, ἀλλὰ δὲ χειρὶ νῦν δὲ Χρυσάνθου ἱερομονάχου τοῦ παπα Μακαρίου ἀνεψιοῦ.

Στάθωσις διὰ ξυλίνων πινακίδων, περιβεβλημένων διὰ βύρσης μετ' ἐπιτυπωμάτων ἔμπροσθεν χρυσῶν. Σώζονται καὶ δύο θηλυκωτήρες.

91.

Χαρτ. 0, 32 X 0, 22. Αἰῶνος XVIII (φ. 258).

1 (φ. 1^α). «Ἑπόμνημα συνοπτικὸν τοῦ σωφωτάτου **Κορυθαλέως** καὶ ζητήματα εἰς τὴν Περὶ οὐρανοῦ πραγματείαν» [Ἀριστοτέλους].

2 (φ. 7^α). Ἀνεπίγραφον ὑπόμνημα καὶ ζητήματα εἰς τὸ Περὶ γενέσεως καὶ φθορᾶς **Ἀριστοτέλους**.

Τελευταῖον κεφάλαιον « Πότερον ἢ τοῦ ἡλίου κίνησις κίτις τῶν ὑπὸ σελήνην γιγνομένων ».

Ἐν τῷ ἀρχίθῃ ἐγράφει ς. 77^β. Ἠρξάμεθα τῆς τοῦ Σταγειῆτου περὶ γενέ-

σεως καὶ φθορᾶς τῆςδὲ ἀκρᾶσθαι πραγματείας κατὰ τὸ ἀψιδῶ ἀπὸ θεογονίας ἔτος Θαργιλιῶνος δ' ἡ ἡμέρα Δευτέρα ἐν τῷ φροιστηρίῳ τῆς κωμοπόλεως Τυρνάβου ἐνεργοῦντος ἐν αὐτῷ τοῦ σοφωλογιωτάτου ἡμετέρου εἰσηγητοῦ κυρίου Ἰακώβου τοῦ Κυπρίου καὶ ἀρχιδιακόνου Λαρίσης κυρίου κυρίου Παρθενίου ἀρχιερατεύοντος.

Τὸ φ. 148^α ἀγρζζζν.

Στάσεις βυρσίγγι μεθ' ἀπλῶν ἐπιτυπωμάτων.

92.

Χαρτ. 0, 28 X 0, 19. Αἰῶνος XVIII (φ. 86).

1 (φ. 1^α). « Εἰς τὴν Κωνίην Κυρικκὴν καὶ εἰς τὸ ἔκρ καὶ εἰς τὸν μάρτυρα Μάμαντζ ». Ἀνωθεν τοῦ ἐπιτίτλου ΑΨΛΓ σεμπεμβρίου ΚΕ. — 2 (φ. 13^α). « Εἰς τὴν ἁγίαν Πεντηκοστὴν λόγος ». — 3 (φ. 31^α). « Εἰς τὰ ἅγια Φῶτα τῶν Ἐπιφανείων ». Ἀνωθεν τοῦ ἐπιτίτλου α, ψλγ δεκεμβρίου ιη ».

Ἐτ δὲ τῷ τέλει ἀψλδ φευρουαρίου ιγ. — 4 (φ. 43^α). « Εἰς τὸ ἅγιον βάπτισμα ». Ἀνωθεν τοῦ ἐπιτίτλου ἀψλδ φευρουαρίου ιδ. Ἐν δὲ τῷ τέλει ἀψλδ αὐγούστου β. — 5 (φ. 71^β). « Εἰς τὸ ἅγιον Πάσχα ». Ἀνωθεν τοῦ ἐπιτίτλου ἀψλδ αὐγούστου ζη.

Ἀπαντα μετὰ διαστίχου ἐρμηνείας καὶ παρασελιθίων σχολίων.

Ἐν ἀρχῇ ἑκάστου λόγου κορυφὸν ἐπιτίτλον καὶ ἀρχικὸν γράμμα, γεγραμμένα σηπιοχρα διὰ κονδυλίου.

Στάσεις βυρσίγγι μεθ' ἀπλῶν ἐπιτυπωμάτων.

93.

Χαρτ. 0, 33 X 0, 225. Αἰῶνος XVIII (φ. 162).

1 (φ. 1^α). Θεοφίλου Κορυθαλλέως Εἰς τὴν Ἀριστοτέλους λογικὴν πραγματείαν.

Ἐν τῇ ἀνω ᾠφ τοῦ φ. 1^α Ἀκακίου ἱερομονάχου πέλει κτῆμα ἄλλω δὲ μέλανι λευκὴ Ἀριστο : τοῦ αὐτοῦ περὶ ψυχῆς.

2 (φ. 31^β). « Σχολαστικαὶ ἀποσημειώσεις εἰς τὴν Πορφυρίου εἰςχωγὴν ».

Ἐν τέλει Τέλος τῆς διδασκαλίας τοῦ Πορφυρίου τῶν πέντε καθόλου φωνῶν.

3 (φ. 48^β). « Ὑπόμνημα εἰς τὰς Ἀριστοτέλους κατηγορίας ».

Ἐν φ. 103^α. Τῇ συστάσει τοῦ ἐπισκόπου τῶν λοιπῶν διαγεγραμμένων.

4 (φ. 104^α). « Περὶ τῶν μετὰ τὰς κατηγορίας ».

5 (φ. 106^α). « Εἰς τὸ Περὶ ἐρμηνείας τοῦ Ἀριστοτέλους ὑπόμνημα ».

6 (φ. 127^α). « Εἰς τὰ Πρότερα ἀναλυτικά ».

7 (φ. 149^α). « Εἰς τὰ Ὑστερα ἀναλυτικά ».

Ἐν φ. 162β· 1839 : ἐν μηνί Μαΐου ; :25 : ἦλθα ἐγὼ ὁ Κώνστας ἀποχορίου Μαγούλα εἰς μοναστήριον ἐπονομαζόμενον Παίτρας καὶ ἐκάθεισα καὶ ἦτον τότε καλόγεροι : εἰς καὶ ἦτον ἠγουμένος ὁ Κίριλλος καὶ ἄλλοι Γαβριήλ Χριστόφορος Νικυφόρος Νεόφητος καὶ Ερμείας καὶ ἔστο εἰς εθήμεσιν τῶν μεταγενεστέρων παταίρων. Καὶ κατωτέρω· 1839 : ἐν μινεὶ αὐγούστου 20 : Ἐκείνησεν ὁ Νεόφητος καὶ ἔκαμεν πρότερον ταξίδι καὶ ἐπροτοκίνησεν εἰς τὸν Κάμπτον καὶ ἔστο εἰς εθήμεσιν.

Στάχως βυραίνῃ μετὰ κομψῶν ἐγκοίλων ἐπιτυπωμάτων, οἷα τὰ τοῦ ἀρ. 89.

94.

Χαρτ. 0, 325 × 0, 215. Αἰῶνος XVIII (φ. 287).

1 (φ. 1^α). Θεοφίλου Κορυθαλλέως Ὑπομνήματα εἰς τὸ Περὶ ψυχῆς Ἀριστοτέλους.

2 (φ. 17^α). Τοῦ αὐτοῦ Σχολαστικαὶ παραφράσεις εἰς τὰ Μετὰ τὰ φυσικὰ Ἀριστοτέλους.

Ἐν τῇ κάτω φ. τοῦ φ. 1^α. Καὶ τότε σὺν τοῖς ἄλλοις Ἀκακίου ἱερομονάχου. Ἐν δὲ φ. 287β· 1880 ἐν μηνί Μαΐου πρότερον εἰς τὴν Λάρισσαν ἦτον ἀρχεὶ ἐπισκοπος Ἀνανίας ὀνόματι Μετηληνέως πατὴρ ἐκύνησεν μῆνα ἡμέραν καὶ ἐπάγισεν εἰς τὸν Τούρναβον καὶ ἀφώρεσεν τοὺς Τορναβίτες διὰ να μὴν κάμον σκήσματα εἰς τὴν πολητήαν τους καὶ βαλάγουν τὴν πολητήαν ληπὸν αὐτὸς ἀνέβηκεν ἀπάνου εἰς τὸ μοναστήριον καὶ κάμη ἕνα σημπόσηον καὶ καλὴ τοὺς μησοὺς καὶ τοὺς μησοὺς δὲν τοὺς ἐκάλεσεν ληπὸν τῇ κάμουν αὐτοὶ ἐπάγισαν ἀκάλεστοι καὶ ἀπο λόγον εἰς λόγον ἐδάρθησαν μὲ τὸν ἀρχησεῖα σφοδρὸς ἔστω εἰς ἐνθήμεσιν τῶν μεταγενεστέρων.

Ἐν 69β πληγίως· ὁ τῆς ἐν ἀγίῳ Γεωργίῳ Ἑλληνο-Αλληλοδιδασκτικῆς σχολῆς Διδάσκαλος Α. Βαϊρακίδης ἐκ Νεγάδων τοῦ Ζαγορίου. Ἐνεχειρίσθη μοι (εἰς τὰ λέξεις διαγεγραμμέναι) Καλλινίκου τῷ 1875 ἔτει κατὰ Ἰανουάριον καὶ ἐν φ. 71^α σημείωμα διαγεγραμμένον. Τὸ φ. 71β ἄγραφον.

Στάχως βυραίνῃ μετὰ ἐγκοίλων ἐπιτυπωμάτων.

95.

Χαρτ. 0, 30 × 0, 20. Αἰῶνος XVII (φ. 237).

Γρηγορίου Θεολόγου Ἀλόγοι μετὰ ἐξηγήσεως Νικήτα τοῦ Σερρών.

α' (φ. 3^α). « Εἰς τὸ ἅγιον Πάσχα καὶ εἰς τὴν βραδυτητα ». — β' (φ. 9β). « Λόγος β εἰς τὸ ἅγιον Πάσχα ». — γ' (φ. 55β). « Εἰς τὴν καινὴν Κυριακὴν καὶ εἰς τὸν ἅγιον μάρτυρα Μάμαντα ». — δ' (φ. 68^α). « Εἰς τὴν ἁγίαν Πεντηκοστήν ». — ε' (φ. 88^α). « Εἰς τὴν ἁγίαν τοῦ Χριστοῦ γέννησιν ». — ζ' (φ. 103^α). « Ἐπιτάφιος εἰς τὸν μέγαν Βασίλειον ». — ζ' (φ. 147β). « Εἰς τὰ ἅγια Φῶτα ». — η' (φ. 163^α). « Εἰς τὸ ἅγιον βάπτισμα ». — θ' (φ. 196β). « Εἰς Γρηγόριον τὸν ἀδελφὸν Βασιλεῖου, ἐπι-

στάντα μετὰ τὴν χειροτονίαν». — ι' (φ. 201^α). « Περὶ φιλοπρωχίας ». — ια' (φ. 222^β). « Εἰς τὸν πατέρα σιωπῶντα διὰ τὴν πληγὴν τῆς γκλαυχίας ». Τὸ φ. 236^β-237^α ἄλλη χειρὶ.

Ἡ ἐρμηνεῖα ἐπετετι ἐκάστοτε εἰς βραχὺ ἀπόσπασμα τοῦ κειμένου.

Ἐν φ. 2^α προηγείται Πίναξ, οὗ ἄνωθεν· Κτῆμα Ἰωσήφ ἱερομονάχου τοῦ ἐξ Αἰτωλίας Ἀρβανιτάκη τοῦ καὶ ἱατροῦ ἐλέω θεοῦ. Ἐγένετο Σεπτεμβρίου 1^ο τοῦ αἰχμ' ἔτους ἠγορεύσθη διὰ χρημάτων τριακοσίων ἐξήκοντα ὑπ' ἐμοῦ παρὰ τοῦ φιλαργυρεστάτου Μιστρῶν τοῦ οἰκονόμου Ἀρτηῆ καὶ ἐν τῇ ᾧφ ΚΤΗΜΑ ΙΩΣΗΦΟΥ. Κάτωθεν δὲ τοῦ Πίνακος ἐπὶ χάρτου ἐπικεκολλημένου τῇ αὐτῇ χειρὶ τῇ γραφῆσιν τὸ ἐπίγραμμα τοῦ φ. 1^β Δέλτος φιλολόγου χειρὶν ἀνδρὸς γεγραμμένη, τοῦ καὶ πολιτείαν ἀρετῆς ἄκραν ἐξησηκηνένου, μύστου καὶ μοναχοῦ Λεοντίου Ἀκαρνανέως.

Τὸ φ. 1 ἀρχῆθεν ἄγραφον. Καὶ εἰς μὲν τὸ φ. 1^α παρενεγράφησαν τὰδε· Ἰησοῦ μου τάχυνον τὸ ἔργον τῶν χειρῶν μου, εἶτα δὲ Εἰς τὸν γραφέα τῆς βίβλου ἱερομόναχον Λεόντιον, Μπουστρώνος καὶ κατωτέρω τῇ αὐτῇ χειρὶ τὸ ἐπίγραμμα τὸδε·

Εἶ σε ὁ τῆς λήθης ἐκάλυψε τάφος νῦν πρόξενος,
ἀλλὰ πόνος θεῖο χειρὸς ὄραται ὄσοις.

Ἐν δὲ φ. 1^β Παπᾶ κυρ Ἀκάκιε λάβε τὴν βίβλον σου. Ἐν δὲ φ. 237^α ἐπὶ χάρτου ἐπικεκολλημένου· Καὶ τότε σὺν τοῖς ἄλλοις κτῆμα Ἀκακίου ἱερομονάχου ὁ ἀποξενώσας αὐτοῦ ἄκοντος εἶη ὑπεύθυνος τῆς τῶν ἁγίων πατέρων ἀρεῆς καὶ τὸν θεὸν ἐχέτω ἀντίδικον.

Ἐν φ. 2^α, ἀρχῆθεν ἄγραφον, παρενεγράφησαν τὰδε· 1653 μαρτίῳ 15 ἐδώ γραφῶ δσα εὐρέθησαν γραμμένα εἰς τὸ χαρτὶ τοῦ μακαρίτου Χριστοῦ Χαηκάλη, παλαιὰ γεγενημένα. Ἐπονται δὲ τὰ χρονικὰ σημειώματα τὰ ἐκδοθέντα ἐν τῇ Νέφ Ἑλληνομνήμονι Τόμ. ΙΓ' σ. 134 κ. εἰ.

Στάχως βυρσίνη μεθ' ἀπλῶν ἐπιτυπωμάτων.

96.

Χαρτ. 0,285 X 0,192. Αἰῶνος XV (φ. 228).

Βίοι καὶ μαρτύρια ἁγίων καὶ Λόγοι πάντηγυρικοί.

α' (φ. 1^α). « Μαρτύριον τοῦ μάρτυρος Πολυεύκτου ». — β' (φ. 12^α). « Βίος καὶ πολιτεία τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Θεοδοσίου τοῦ καινοδιαρχου ». — γ' (φ. 34^β). « Μαρτύριον τῶν ἁγίων ἐν Χριστῷ μαρτύρων Ἐρμούλου καὶ Στρατονίου ». — δ' (φ. 38^α). « Νείλου μοναχοῦ Εἰς τὴν ἀναίρεσιν τῶν ἐν Σινᾷ καὶ Ραηθῶ ἁγίων πατέρων ». — ε' (φ. 56^α). « Βίος καὶ πολιτεία τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου τοῦ διὰ Χριστὸν πρωχοῦ ». — ς' (φ. 62^α). « Βίος καὶ πολιτεία τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Παύλου τοῦ Θηβαίου ». — ζ' (φ. 68^α). « Λόγος εἰς τὴν προσκύνησιν τῆς τιμίας ἀλύσεως τοῦ ἁγίου καὶ κορυφαίου τῶν ἀποστόλων Πέτρου ». — η' (φ. 77^β). « Βίος καὶ πολιτεία τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Ἀθανασίου ἀρχιεπισκόπου Ἀλεξανδρείας ». — θ' (φ. 101^β). « Βίος καὶ πολιτεία τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Εὐθυμίου

τοῦ μεγάλου». — ι' (φ. 137^α). «Μαρτύριον τοῦ ἁγίου μεγαλομάρτυρος τοῦ Χριστοῦ Ἀναστασίου τοῦ Πέρσου». — ια' (φ. 165^β). «Βίος καὶ πολιτεία τῆς ἁγίας μητρὸς ἡμῶν Ξένης». Ἀρχ. Ὁ καινὸς καὶ ξένος τῆς θαυμασίας ἀληθῶς Ξένης βίος. — ιβ' (φ. 170^β). «Βίος τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου». Ἀρχ. Συγκαλεῖ μὲν ἡμᾶς, ὦ ἄνδρες, Γρηγόριος ὁ πᾶν. — ιγ' (φ. 183^α). «Βίος καὶ πολιτεία τοῦ ἁγίου πατρὸς ἡμῶν Ξενοφώντος καὶ τῶν τέκνων αὐτοῦ Ἰωάννου καὶ Ἀρκαδίου καὶ τῆς μητρὸς αὐτοῦ Μαρίας». — ιδ' (φ. 191^α). «Ὑπόμνημα τόπον ἱστορίας κεφαλαιώδους ἐπέχον ἐπὶ τῇ ἀνοικοδομῇ τοῦ τηρίου (ἐκ τοῦ τημίου) λειψάνου τοῦ θεοῦ καὶ ἱεροῦ Χρυσόστομου». — ιε' (φ. 195^α). «Βίος καὶ πολιτεία τοῦ ἁγίου πατρὸς Ἐφραίμ τοῦ Σύρου». — ις' (φ. 199^α). «Ἐγκώμιον εἰς τοὺς ἁγίους τρεῖς πατέρας καὶ διδασκάλους ἡμῶν Βασίλειον τὸν μέγαν, Γρηγόριον τὸν Θεολόγον καὶ Ἰωάννην τὸν Χρυσόστομον, συγγραφεῖς παρὰ τοῦ ἁγιωτάτου οἰκουμενικοῦ ποτριάρχου κυροῦ Φιλοθέου». — ιζ' (φ. 211^β). «Βίος καὶ μαρτύριον τῶν ἁγίων καὶ θαυματουργῶν ἀναργύρων Κύρον καὶ Ἰωάννου». — ιη' (φ. 216^β). «Ἐγκώμιον εἰς τοὺς ἁγίους τρεῖς πατέρας ἡμῶν καὶ διδασκάλους Βασίλειον τὸν μέγαν, Γρηγόριον τὸν Θεολόγον καὶ Ἰωάννην τὸν Χρυσόστομον συγγραφεῖς παρὰ Ἰωάννου μητροπολίτου Εὐχαΐτων».

Ὁ κώδιξ γεγραμμένος κατὰ δύο σελίδας. Τὸ φ. 223^α κεκοιμημένον μετὰ τὸ τέλος τοῦ Ἐγκωμίου τῶν τριῶν ἱεραρχῶν.

Ἐν φ. 114^α ἐπισημασμένη σφραγὶς μονῆς Κοιμήσεως Παναγίας.

Στάχσις βυρσίνη μεθ' ἀπλῶν ἐπιτυπωμάτων.

97.

Περγ. 0, 30 × 0, 206. Αἰῶνος XIII (φ. 241).

Εὐαγγέλιον κατὰ τὰς ἀναγνώσεις.

Γέγραπται κατὰ δύο σελίδας. Ἀρχεται ἀπὸ τοῦ φ. 2 ἀκέφαλον ἀπὸ τῆς 6' τῆς μεσοπεντηκοστῆς. Ἐν ἀρχῇ ἑπτὰ φύλλα χαρτῆα αἰῶνος XVI, ἀρχόμενα καὶ ταῦτα ἀκέφαλα ἀπὸ τῆς Κυριακῆς τοῦ ἀντίπασχα καὶ διήκοντα μέχρι τῆς 6' τῆς 8ης ἑβδομάδος. Τὰ φ. 240 καὶ 241 ὁμοίως χαρτῆα καὶ ἄγραφα. Ἐν τῇ ἀρχῇθεν ἀγράφῳ φ. 239^β δύο σημειώματα τοῦ XVI αἰῶνος περὶ χειροτονίας οἰκονόμων τῆς ἐπισκοπῆς Λευκωσίας. Τούτων τὸ δεῦτερον ἔχει ὡς· ὁ Ἐπιφηνησθηκεν ὁ οἰκονόμος μαγκα ὁ κυρις νεοφίτος ὁ λογαρας ἡμερα τρίτη (μετὰ διὰγραφὴν τῶν λέξεων τρι τρια καὶ δ) μαίου ιε [α]φιμύ Χριστοῦ.

Στάχσις διὰ ξυλίνων πινακίδων, περιβεβλημένων διὰ βύρσης, μεθ' ἀπλῶν ἐπιτυπωμάτων, ἐν οἷς καὶ δικέφαλος ἀετός. Ἐμπροσθεν σὺν τοῖς ἄλλοις σχῆμα μεγάλου σταυροῦ φερόντος ὅπας, δεικνυούσας, ὅτι ὑπῆρχεν ἄλλοτε μετὰλλινος σταυρός.

(Ἐπεται ἀνέχεια)